

അൽ കഹ്ഫ്. (ഗുഹ)
അവതരണം മക്കയിൽ, വചനങ്ങൾ 110.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيَّ آيَاتِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لِي

عِوَجًا ﴿١﴾

1. തന്റെ ദാസനും വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അതിൽ യാതൊരു വക്രതയും വഴ്ത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്ത അല്ലാഹുവിനു സ്തുതി.

قَيِّمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ

الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾

2. തികച്ചും ഋജുവായ(വൃത്താന്തങ്ങൾ പറയുന്ന വേദം).അവകൾനിന്നുള്ള കഠിനശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുവാനും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഉത്തമമായ പ്രതിഫലമുണ്ടെന്ന് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനും വേണ്ടിയത്രെ അത്.

3. അതിൽ അവർ എന്നെന്നും വസിക്കുകയായി. مَكِيثِينَ فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

4. അല്ലാഹു പുത്രനെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് വാദിക്കുന്നവരെ താക്കീത് ചെയ്യുവാനും.

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ

يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾

5. അതിനെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് ഒരു അറിവും ഇല്ല. അവരുടെ പിതാക്കൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരുടെ വായിൽനിന്ന് പുറത്തു വരുന്ന ആ വാക്ക് അത്യന്തം ഗുരുതരമാണ്. കേവലം കള്ളമാണ് അവർ പറയുന്നത്.

5. അറേബ്യയിലെ ബഹുദൈവാരാധകരും ക്രൈസ്തവരും ജൂതന്മാരും ദൈവത്തിന് സന്തതികളുണ്ടെന്നു പറയുന്നവരിൽ പെടുന്നു. ദൈവം സന്തത്യുൽപാദനം ചെയ്യാവെന്ന് അവർ പറയുന്നത് അറിവിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല മറിച്ച് വിശ്വാസപരമായ ആന്ധ്യത്താൽ സ്വന്തമായി പടച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരാദർശമാണ്. സർവലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ എന്തുമത്രം വഴിപിഴച്ചു കൊടുംകൃത്യമാണ് തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്നോ, എത്രമേൽ ധിക്കാരപരമായ പച്ചക്കള്ളമാണ് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന യാതൊരു ചിന്തയും അവർക്കില്ല!

فَلَعَلَّكَ بَخِيعٌ تَنَسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ نَذَا الْحَدِيثِ

أَسْفًا ﴿٦﴾

6. എന്നാൽ, ഈ സന്ദേശത്തിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, (നിന്നെവിട്ടു പിന്തിരിയുന്ന) അവരുടെ പിറകെ കടുത്ത ദുഃഖത്താൽ നീ സ്വയം ജീവൻ കളഞ്ഞേക്കാം.

﴿٧﴾ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِيَنْبَلُوهُمْ أَفَلَمْ أَحْسِنْ عَمَلًا

7. തീർച്ചയായും ഭൂമുഖത്തുള്ളതൊക്കെ നാം അതിന് ഒരു അലങ്കാരമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരിൽ ആരാണ് നല്ല നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എന്ന് നാം അവരെ പരീക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി.

﴿٨﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا

8. തീർച്ചയായും നാം അതിലുള്ളതൊക്കെയും നശിപ്പിച്ച് തരിശായ സമതലമാക്കി മാറ്റുന്നതുമാകുന്നു.

8. ഭൂതലത്തിൽ കാണുന്ന വസ്തുക്കളും വിഭവങ്ങളും അവയുടെ നിറപ്പകിട്ടുകളുമെല്ലാം കേവലം സുഖാധാരകളും വസ്തുക്കളല്ല; മറിച്ച് മനുഷ്യനെ പരീക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി ഒരുക്കൂട്ടിയിരിക്കുന്ന ക്ഷണികമായ അലങ്കാരമാത്രമാണ്. പ്രപഞ്ചനാഥൻ മനുഷ്യനെ അവന് നൽകപ്പെട്ട ഭൗതിക വിഭവങ്ങൾക്ക് നടുവിൽ നിർത്തി നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളിൽ ആരാണ് ജീവിതലക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും, സത്യബോധനം ചെയ്യുന്നവരുടെ സാരോക്തികൾ ശ്രവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്നും, ആരാണ് ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യം വിസ്മരിച്ചു ഭൗതികലോകത്തിന്റെ മനോഹാരിതയിൽ ലയിച്ചു ചേരുന്നതെന്നും, ആരാണ് ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരെന്ന തങ്ങളുടെ സാക്ഷാൽ നിലപാടോർത്ത് ശരിയായ ജീവിതനയം അവലംബിക്കുന്നതെന്നും. ഈ പരീക്ഷണത്തിന്റെ പരിസമാപ്തിദിനത്തിൽ സുഖാനന്ദത്തിന്റെ പാത്രം തട്ടിത്തരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും ഭൂതലം കേവലമൊരു പാഴ്നിലമായി മാറുന്നതുമായിരിക്കും.

﴿٩﴾ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِن آيَاتِنَا عَجَبًا

9. അല്ലെങ്കിൽ, ഗുഹയുടെയും 'റഖീമി'(ലിഖിതഫലകത്തി)ന്റെയും ആരാക്കർ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ട ഒരു അത്ഭുതം ആയിരുന്നില്ലെന്ന് നീ കരുതിയോ?

9. ഈസാ(അ)ക്ക് ശേഷം റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവ സന്ദേശം പ്രചരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ എഫെസൂസ് പട്ടണത്തിലെ ചില യുവാക്കളും ബഹുദൈവാരാധനയിൽനിന്ന് പശ്ചാത്തപിച്ച് ഏകദൈവവിശ്വാസം ഉൾക്കൊണ്ടു. ക്രി.249-251 കാലത്ത് റോമാ സാമ്രാജ്യം ഭരിച്ച സീസർ 'ഡെസ്യൂസ്' കൊടിയ മർദ്ദനമായിരുന്നു. സീസർ പ്രസ്തുത യുവാക്കളെ ക്രിസ്തുവിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കാത്തപക്ഷം കൊല്ലുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ യുവാക്കൾ ചക്രവർത്തിയുടെ മർദ്ദനത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാനായി ദൂരേ ദിക്കിലുള്ള ഒരു ഗുഹയിൽ അഭയം തേടി. വഴിക്ക് ഒരു നായയും അവരോടൊപ്പം ചേർന്നിരുന്നു. 'ഗുഹാവാസികൾ' എന്നറിയപ്പെട്ട പ്രസ്തുത ക്രൈസ്തവവിശ്വാസികളുടെ ചരിത്രമാണ് ഖുർആൻ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത്. ഈ അധ്യായം മക്കയിലെ ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ നബിതിരുമേനിയെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി വേദക്കാരായ ജൂത-ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ച് ഉന്നയിച്ച മൂന്ന് ചോദ്യങ്ങളുടെ മറുപടിയായിക്കൊണ്ടാണ് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഗുഹാവാസികൾ ആരായിരുന്നു? ഖളിറക്മയുടെ യാഥാർത്ഥ്യമെന്ത്? ദുർബരനൈനിയുടെ സംഭവങ്ങൾ എന്താണ് എന്നിവയായിരുന്നു ചോദ്യങ്ങൾ. മുഹമ്മദിന്റെ(സ)കൈവശം അദ്ദേശ്യമായ വല്ല ജ്ഞാനമാർഗ്ഗവും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടോ എന്ന് തെളിയിക്കുവാനുള്ള ഈ പരീക്ഷണത്തിന്, അല്ലാഹു തന്റെ ദൂതന്റെ ജീവിയലുടെ അവസ്ഥ പൂർണ്ണമായി ഈ അധ്യായത്തിലൂടെ മറുപടി നൽകി.

﴿١٠﴾ إِذْ أَوْىءَ الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا

﴿١٠﴾ مِن أَمْرِنَا رَشَدًا

10. ആ യുവാക്കൾ ഗുഹയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ച സന്ദർഭം! അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു: ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! ഞങ്ങളിൽ നിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള പ്രത്യേക കാര്യം അരുളേണമേ. ഞങ്ങളുടെ കാര്യം നേരംവണ്ണം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സൗകര്യം ചെയ്തു തരേണമേ.

11. അങ്ങനെ നിരവധി വർഷങ്ങൾ അതേ ഗുഹയിൽ നാം അവരുടെ കാതുകൾ അടച്ചു. (അവരെ ഉറക്കത്തിലാക്കി)

فَضْرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾
 ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيَّ الْجِزْيَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِئُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾

12. പിന്നീട് നാം അവരെ ഉണർത്തി. അവരിരുകക്ഷികളിൽ ആരാണെന്ന് തങ്ങളുടെ ഗുഹാവാസ കാലം കൃത്യമായി അറിയുകയെന്നു നോക്കേണ്ടതിനാൽ.

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْنَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدَدْنَاهُمْ
 هُدًى ﴿١٣﴾

13. അവരുടെ യഥാർത്ഥ കഥ നാം നിനക്കു വിവരിച്ചു തരാം. തങ്ങളുടെ നാഥനിൽ വിശ്വസിച്ച ഏതാനും യുവാക്കളായിരുന്നു അവർ. അവർക്കു നാം സന്മാർഗ്ഗബോധം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوهُ مِنْ دُونِهِ ۗ إِنَّهَا لَكُنَّا
 إِذَا شَطَطًا ﴿١٤﴾

14. 'ഞങ്ങളുടെ നാഥൻ ആകാശഭൂമികളുടെ രക്ഷിതാവായെന്നു. അവനെ വെടിഞ്ഞു മറ്റൊരു ദൈവത്തോടും ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതേയല്ല. എങ്കിൽ അപ്പോൾ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അന്യായം പറഞ്ഞവരായിത്തീരും' എന്ന് അവർ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ നാം അവരുടെ മനസ്സുകളെ നിശ്ചയദാർഢ്യമുള്ളതാക്കുകയും ചെയ്തു.

هَٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ۗ آلِهَةً لَّوَلَا يَأْتُونَ
 عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

15. നമ്മുടെ ഈ ജനം അവനെ(അല്ലാഹുവിനെ) വെടിഞ്ഞു ഇതരന്മാരെ ദൈവങ്ങളാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവർ അതിന് വ്യക്തമായ തെളിവുകളൊന്നും കൊണ്ടുവരാത്തതെന്ത്? അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമച്ചവനേക്കാൾ അക്രമി ആരുണ്ട്?

وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْذَىٰ إِلَىٰ الْكَهْفِ يَنْشُرُ لَكُمْ
 رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ ۗ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرًّا فَرَقًا ﴿١٦﴾

16. അവരിൽനിന്നും അല്ലാഹുവല്ലാത്ത അവരുടെ ആരാധ്യരിൽനിന്നും നിങ്ങൾ ബന്ധം വിച്ഛേദിച്ച സ്ഥിതിക്ക്, ഇനി ആ ഗുഹയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചുകൊള്ളുക. നിങ്ങളുടെ നാഥൻ തന്റെ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾക്കു് ചൊരിഞ്ഞുതരും. നിങ്ങളുടെ കാര്യം നിങ്ങൾക്കു് സുഗമവും സൗകര്യപ്രദവുമാക്കിത്തരികയും ചെയ്യും.

﴿ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لِيَهْدِيَ اللَّهُ الْبَالِغِينَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأُوتُوا الْحِكْمَ لَقَدْ آتَيْنَا الْبُرْجَانَ وَالْحَمْدَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾

17. സൂര്യൻ ഉദയവേളയിൽ, അതവരുടെ ഗുഹ വിട്ട് വലതുഭാഗത്തേക്ക് മാറിപ്പോകുന്നതായും അസ്തമയസമയത്ത് അതവരെ വിട്ടുകടന്ന് ഇടതുഭാഗത്തേക്ക് പോകുന്നതായും നിനക്ക് കാണാം. അവരാകട്ടെ അതിന്റെ(ഗുഹയുടെ)വിശാലമായ ഒരു ഭാഗത്താകുന്നു. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. അല്ലാഹു ആരെ നേർവഴിയിലാക്കുന്നുവോ അവനാണ് സന്മാർഗം പ്രാപിച്ചവൻ. അവൻ ആരെ വഴികേടിലാക്കുന്നുവോ അവനെ നേർവഴിയിലാക്കുന്ന ഒരു രക്ഷകനേയും നിനക്കു കണ്ടെത്താനാവില്ല.

17 ഗുഹാമുഖം വടക്കുവശത്തേക്കായിരുന്നു. അതിനാൽ ഒരുകാലാവസ്ഥയിലും സൂര്യപ്രകാശം അകത്തേക്ക് എത്താത്ത വിധത്തിലായിരുന്നു ഗുഹയുടെ കിടപ്പ്. അതിനാൽ അകത്തുള്ളവരെ പുറത്തുകൂടെ പോകുന്നവർക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

﴿ وَتَحْسَبُهُمْ آيِقَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَنِيصٌ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتْ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَلَّيْتْ مِنْهُمْ رُجْعًا ﴾

18. അവർ ഉണർന്നിരിക്കുന്നവരാണെന്ന് നിനക്ക് തോന്നും. അവരാകട്ടെ, ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയാകുന്നു.നാം അവരെ വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടും മറിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ നായ മുൻകാലുകൾ നീട്ടിവെച്ച് ഗുഹാമുഖത്തിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. നീയെങ്ങാനും അവരെ എത്തിനോക്കിയാൽ അവരിൽനിന്ന് പുറംതിരിഞ്ഞോടുംമായിരുന്നു. അവരെക്കുറിച്ചു നിനക്കു ഭീതിനിറയുകയും ചെയ്തേനെ.

﴿ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴾

19. അപ്രകാരം അവരെ നാം എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു-അവർ പരസ്പരം ചോദിക്കുവാൻവേണ്ടി. അവരിൽ ഒരാൾ ചോദിച്ചു: നിങ്ങൾ എത്രകാലം ഇങ്ങനെ കഴിച്ചുകൂട്ടി? ചിലർ പറഞ്ഞു: ഒരു ദിവസമോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദിവസത്തിന്റെ അൽപം ഭാഗമോ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരിക്കും. പിന്നെ അവർ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ താമസിച്ച(കാലത്തെ)കുറിച്ചു നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവാണ് ഏറ്റവും നന്നായി അറിയുന്നവൻ. എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ഒരാളെ ഈ വെള്ളിനാണയങ്ങളുമായി പട്ടണത്തിലേയ്ക്കയക്കുക. അവൻ എവിടെയാണ് ഏറ്റവും നല്ല ഭക്ഷണം കിട്ടുകയെന്ന് നോക്കട്ടെ. എന്നിട്ട് അവിടെനിന്ന് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വല്ല ആഹാരവും കൊണ്ടുവരട്ടെ. അവൻ കരുതലോടെ പെരുമാറട്ടെ. നിങ്ങളെപ്പറ്റി അവൻ ആരേയും അറിയിക്കാതിരിക്കട്ടെ.

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

20. തീർച്ചയായും നിങ്ങളെപ്പറ്റി വല്ല വിവരവും കിട്ടിയാൽ അവർ നിങ്ങളെ കല്ലെറിയുകതന്നെ ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ മതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകാനവർ നിർബന്ധിക്കും. എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും വിജയം വരിക്കുകയില്ല.

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَن وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا
وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا
أَبْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى
أَمْرِهِمْ لِنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾

21. ഇങ്ങനെ നാം (പട്ടണവാസികൾക്ക്) അവരെക്കുറിച്ച് അറിവുകൊടുത്തു. അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം സത്യമാണെന്നും അന്ത്യസമയം വരുമെന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ലെന്നും അവരിൽ വേണ്ടി. അവരുടെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് (നഗരവാസികൾ) തമ്മിൽ പസ്പരം തർക്കിച്ച സന്ദർഭം: ചിലർ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ അവർക്കുമീതെ ഒരു കെട്ടിടം നിർമ്മിക്കുവിൻ! അവരെപ്പറ്റി നന്നായറിയുന്നവൻ അവരുടെ രക്ഷിതാവാണ്. എന്നാൽ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ സ്വാധീനമുള്ളവർ പറഞ്ഞു: നാം അവർക്കുമീതെ ഒരാരാധനാലയം ഉണ്ടാക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

21. ഒരു നീണ്ട കാലത്തിനുശേഷമായിരുന്നു ഗുഹാവാസികൾ ഉറക്കിൽനിന്ന് എഴുന്നേറ്റത്. അപ്പോഴേക്കും സമൂഹം എല്ലാ കാര്യത്തിലും പ്രകടമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വിഗ്രഹാരാധകരായ റോമക്കാർ വളരെകാലമായി ക്രിസ്തുമതവിശ്വാസികളായി മാറിയിരുന്നു. ക്ഷേണ സാധനം വാങ്ങാനായി ചെന്ന ഗുഹാവാസിയുടെ കൈവശം ഡെസ്സ്യൂസ് രാജാവിന്റെ കാലത്തുള്ള നാണയമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. അവസാനം ഈ അപരിചിതനായ മനുഷ്യൻ ഇരുനൂറ് വർഷം മുമ്പ് വിശ്വാസം രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി ഓടിപ്പോയവരായ ഈസാ നബി(അ)യുടെ അനുയായികളിൽപ്പെട്ട ആളാണെന്ന് നാട്ടുകാർക്ക് ബോധ്യമായി. തങ്ങൾ ഇരുനൂറ് വർഷം മുമ്പ് ഉറങ്ങിയവരാണെന്ന് അപ്പോഴാണ് ഗുഹാവാസികളും അറിയുന്നത്.

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةً رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةً سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا
بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةً وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا
يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تَمَارٍ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَهَرَ وَلَا تَسْتَنَفِتَ فِيهِمْ مِّنْهُمْ

22. അവർ (ജനങ്ങൾ) പറയും: (ഗുഹാവാസികൾ) മൂന്നു പേർ ആയിരുന്നു, അവരുടെ നായ അവരിൽ നാലാമനാണ്; (വേറെ ചിലർ) പറയുന്നു: അവർ അഞ്ച് പേരാണ്, ആറാമത്തെത് അവരുടെ നായയാണ് എന്ന്. അദൃശ്യകാര്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഊഹം പറയൽ മാത്രമാണത്. (ഇനിയും ചിലർ) പറയും: അവർ ഏഴുപേരാണ് എട്ടാമത്തെത് അവരുടെ നായയാണ് എന്ന് (നബിയെ,) പറയുക: 'എന്റെ രക്ഷിതാവാണ് അവരുടെ എണ്ണത്തെപ്പറ്റി ഏറ്റം നന്നായി അറിയുന്നവൻ.' ചുരുക്കം പേരല്ലാതെ അവരെ (സംബന്ധിച്ച സത്യം) അറിയുന്നില്ല. അതി

﴿٢٢﴾

നാൽ വ്യക്തമായ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ നീ തർക്കിക്കരുത്. അവരെക്കുറിച്ച് ആരോടും നീ അഭിപ്രായം ചോദിക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾

23. ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും ഞാൻ നാളെ അതു തീർച്ചയായും ചെയ്യും എന്ന് നീ പറയരുത്;

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَأَذْكَرٌ لِّرَبِّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ

أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾

24. ‘‘അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാലല്ലാതെ,’’ എന്ന് (ചേർത്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്) അല്ലാതെ. അഥവാ മറന്നു പോയാൽ നിന്റെ നാമനെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് പറയുക: എന്റെ നാമൻ ഇതിനെക്കാൾ ഗുണകരമായ വഴിക്കു എന്നെ നയിച്ചേക്കാം.

24 ഒരു സത്യവിശ്വാസി ‘ഞാൻ നാളെ ഇന്ന കാര്യം ഉറപ്പായും ചെയ്യും’ എന്ന് പറയരുത്; ‘ഇൻശാ അല്ലാഹു’ (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ) എന്ന് ചേർത്ത് പറഞ്ഞുകൊണ്ടല്ലാതെ. നിങ്ങൾക്ക് അദ്ദേശ്യജ്ഞാനമില്ലാത്തതിനാൽ വിചാരിക്കുന്നതെന്തും ചെയ്യാൻ പറ്റുമെന്ന് എന്താണ് ഉറപ്പ്. മാത്രമല്ല നിങ്ങൾ പറയുന്ന കാര്യത്തിലാണോ നന്മ അതോ കൂടുതൽ നല്ല കാര്യം മറ്റൊന്നാണോ എന്നും നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതിനാൽ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ രക്ഷിതാവ് ഈ കാര്യത്തിൽ ശരിയായ വഴിക്ക് എന്നെ നയിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറയുകയാണ് വേണ്ടത്.

وَلْيَتُوبُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٥﴾

25. അവർ തങ്ങളുടെ ഗുഹയിൽ മൂന്നുവർഷം താമസിച്ചു. (ചിലർ കാലഗണനയിൽ) ഒമ്പത് വർഷം കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْتُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ

وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

26. പറയുക: അവർ താമസിച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഏറ്റം നന്നായി അറിയുക അല്ലാഹുവിനാണ്. ആകാശങ്ങളിലെയും ഭൂമിയിലെയും രഹസ്യങ്ങൾ അറിയുന്നത് അവന് മാത്രമാണ്. അവൻ എത്ര നന്നായി കാണുന്നവൻ! എത്ര നന്നായി കേൾക്കുന്നവൻ! അവർക്ക് അവനു പുറമെ ഒരു രക്ഷാധികാരിയുമില്ല. അവൻ തന്റെ ആധിപത്യത്തിൽ ആരെയും പങ്കാളിയാക്കുകയുമില്ല.

وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ

مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

27. നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന് നിനക്കു ബോധനം ലഭിച്ചതിനെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുക. അതിലെ വചനങ്ങൾ ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നവനായി ആരുമില്ല. അവനല്ലാത്ത ഒരഭയകേന്ദ്രം കണ്ടെത്താനും നിനക്കാവില്ല.

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ

يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا وَلَا تَطْعُ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ

فُرُطًا ﴿٢٨﴾

28. തങ്ങളുടെ നാമന്റെ പ്രീതി ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് പ്രഭാതത്തിലും സായാഹ്നത്തിലും അവനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരോടൊപ്പം നീ നിന്റെ മനസ്സിനെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുക. ഇഹലോക ജീവിതത്തിന്റെ മോടിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു, നിന്റെ കണ്ണുകൾ അവരെവിട്ടു കടന്നു പോവാതിരിക്കട്ടെ. ആരുടെ മനസ്സിനെ നാം നമ്മുടെ സ്മരണയിൽ അശ്രദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നുവോ, ആർ തന്നിഷ്ടത്തെ പിൻപറ്റിയോ, ആരുടെ കാര്യം പരിധി വിട്ടതായിരിക്കുന്നുവോ അങ്ങനെയുള്ളവനെ നീ അനുസരിച്ചുപോകരുത്.

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾

29. പറയുക: ഇത് നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽനിന്നുള്ള സത്യമാകുന്നു. അതിനാൽ ഇഷ്ടമുള്ളവർ വിശ്വസിക്കട്ടെ, ഇഷ്ടമുള്ളവർ അവിശ്വസിക്കട്ടെ. (നിഷേധിക്കുന്ന) അക്രമികൾക്കായി ഒരു തീ നാം ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ 'കൂടാരം' (ജ്വാലകൾ) അവരെ വലയം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർ അവിടെ വെള്ളത്തിനപേക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം ഉറുകിയ ലോഹംപോലുള്ള പാനീയമായിരിക്കും അവർക്ക് കുടിക്കാൻ നൽകപ്പെടുന്നത്. അതവരുടെ മുഖങ്ങളെ കരിച്ചുകളയും. എത്ര ദുഷിച്ച പാനീയം! വളരെ ദുഷിച്ച വിശ്രമസംഘലവും!

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾

30. തീർച്ചയായും വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാരോ, നിശ്ചയമായും അത്തരം സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്ന ആരുടെയും പ്രതിഫലം നാം പാഴാക്കുകയില്ല.

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الْأَشْوَابُ وَحَسَنَتْ مُرْتَقَقًا ﴿٣١﴾

31. അകൃത്യർക്ക് സ്ഥിരവാസത്തിനുള്ള സ്വർഗീയാരാമങ്ങളുണ്ട്. അവരുടെ താഴ്ഭാഗത്തുകൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവർക്ക് അവിടെ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള വളകൾ അണിയിക്കപ്പെടും. നേരിയതും തടിച്ചതുമായ ഹരിതവസ്ത്രങ്ങളാണ് അവിടെയവർ ധരിക്കുക. അതിൽ ഉയർന്ന കട്ടിലുകളിൽ (അവർ) ചാരിക്കിടക്കുകയായി. എത്ര മഹത്തായ പ്രതിഫലം! എത്ര ഉത്തമമായ വിശ്രമസ്ഥലം!

❖ وَأَضْرِبَ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾

32. നീ അവർക്ക് രണ്ടാളുകളുടെ ഉദാഹരണം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക. അവരിൽ ഒരാൾക്ക് നാം രണ്ട് മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾ നൽകി. അവയെ നാം ഈത്തപ്പനകൊണ്ട് വലയം ചെയ്തു. അവയ്ക്കിടയിൽ കൃഷിയിടവും ഉണ്ടാക്കി.

﴿٣٣﴾ كَلَّمَا الْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أَكْلَهَا وَلَمْ تَظْلِمِ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا

33. രണ്ടു തോട്ടങ്ങളും അവയുടെ ഫലങ്ങൾ നൽകിവന്നു. അതിൽ അവ ഒരു കുറവും വരുത്തിയില്ല. അവയ്ക്കിടയിലൂടെ നാം ഒരു നദി ഒഴുകുകയും ചെയ്തു.

وَكَانَ لَهُ وَثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ

﴿٣٤﴾ فَفَرًّا

34. അവൻ നല്ല ആദായം ലഭിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ അവൻ തന്റെ കൂട്ടുകാരനോട് സംസാരിക്കവെ പറഞ്ഞു: ‘ഞാനാണ് നിന്നെക്കാൾ സമ്പത്തും സംഘബലവുമുള്ളവൻ.’

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ

هَذِهِ أَبَدًا ﴿٣٥﴾

35. അങ്ങനെ തന്നോടുതന്നെ അതിക്രമം ചെയ്തവനായി അവൻ തന്റെ തോട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അയാൾ പറഞ്ഞു: ‘ഇതൊന്നും ഒരിക്കലും നശിച്ചുപോകുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.’

﴿٣٦﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا

36. അന്ത്യനാൾ വന്നെത്തുമെന്നും ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ഇനി ഞാൻ എന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് മടക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിലോ, ഇതിനെക്കാൾ നല്ല ഒരു പ്രത്യാഗമനസ്ഥാനം തീർച്ചയായും ഞാൻ കണ്ടെത്തും.

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ

ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾

37. സന്ദേഹിതൻ അവനോട് സംവാദം ചെയ്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: നിന്നെ മണ്ണിൽനിന്നും പിന്നെ ബീജകണത്തിൽനിന്നും സൃഷ്ടിക്കുകയും അങ്ങനെ ഒരു പൂർണ്ണമനുഷ്യനാക്കി രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തവനെ (അല്ലാഹു)നീ നിഷേധിക്കുന്നുവോ?

﴿٣٨﴾ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا

38. എന്നാൽ(എന്നെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം) ആ അല്ലാഹു മാത്രമാകുന്നു എന്റെ രക്ഷിതാവ്. എന്റെ രക്ഷിതാവിനോട് ഒന്നിനെയും ഞാൻ പങ്കുചേർക്കുകയില്ല.

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

﴿٣٩﴾ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا

39. നിന്റെ തോട്ടത്തിൽ നീ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ നിനക്കിങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൂടായിരുന്നോ: 'ഇത് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതാണ്. അല്ലാഹുവെക്കൊണ്ടല്ലാതെ യാതൊരു ശക്തിയും ഇല്ല.' നിന്നെ ക്കാൾ സമ്പത്തും സന്താനവും കുറഞ്ഞവനായി നീ എന്നെ കാണുന്നെങ്കിലും,-

فَعَسَىٰ رَبِّيٰ أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ
فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾

40. എന്റെ നാഥൻ നിന്റെ തോട്ടത്തേക്കാൾ നല്ലത് എനിക്കു തരികയും നിന്റെ തോട്ടത്തിന്റെ നേരെ അവൻ അകാശത്തുനിന്ന് ഒരു ഇടിത്തീ അയയ്ക്കുകയും അങ്ങനെ അത് തരിശായ ചതുപ്പുനിലമായിത്തീരുകയും ചെയ്യൂ എന്ന് വരാം.

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَاهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾

41. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നീടൊരിക്കലും നിനക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാനാകാത്ത വിധം അതിലെ വെള്ളം വറ്റി വരണ്ടുപോയെന്നും വരാം.

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾

42. അവസാനം, അവന്റെ കായ്കനികൾ(നാശത്താൽ)വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടു. തോട്ടം അതിന്റെ പന്തലുകളോടെ തകർന്നടിഞ്ഞു. അതുകണ്ട്, താൻ അതിൽ ചെലവഴിച്ചതിനെച്ചൊല്ലിയുള്ള വേദത്താൽ അവൻ കൈമലർത്തുകയായി. അവൻ പറഞ്ഞു: ഹാ! എന്റെ കഷ്ടമേ! എന്റെ രക്ഷിതാവിനോട് ഒന്നിനേയും ഞാൻ പങ്കുചേർക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ!

وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾

43. അല്ലാഹുവെക്കൂടാതെ അയാളെ സഹായിക്കാൻ ഒരുക്കൂട്ടരുമുണ്ടായില്ല. അവന് സ്വയം അതിജയിക്കാനായതുമില്ല.

هٰذَا لِكِ الْوَالِدِيَّةِ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾

44. രക്ഷാധികാരം സാക്ഷാൽ അല്ലാഹുവിനുമാത്രമാകുന്നു. ഉത്തമമായ പ്രതിഫലം നൽകുന്നവനും മെച്ചപ്പെട്ട പര്യവസാനത്തിലെത്തിക്കുന്നതും അവൻ തന്നെ.

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَا آتٰنَا كَمَا آتٰنَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّبٰحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

45. (നബിയെ,) ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ ഉപമ നീ അവർക്ക് വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക. ആകാശത്തുനിന്ന് നാം ജലം വർഷിക്കുന്നു. അതുവഴി ഭൂമിയിൽ സസ്യങ്ങൾ ഇടകലർന്നു വളർന്നു. താമസിയാതെ അതൊക്കെ കാറ്റിൽ പററിപ്പോകുന്ന ധൂളികളായിത്തീരുന്നു. അല്ലാഹു സകല സംഗതികൾക്കും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾

46. സമ്പത്തും സന്താനങ്ങളും ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ അലങ്കാരമാകുന്നു. എന്നും നിലനിൽക്കുന്ന സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്കാണ് നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ ഉത്തമമായ പ്രതിഫലമുള്ളത്. ഉത്തമമായ പ്രതീക്ഷ നൽകുന്നതും അതുതന്നെ.

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾

47. നാം പർവതങ്ങളെ ചലിപ്പിക്കുകയും നിരന്ന സമതലമായി ഭൂമിയെ നീ കാണുകയും അവരെ നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന ദിനം! അവരിൽ ആരെയും നാം വിട്ടുകളയുകയില്ല.

47. അന്ത്യനാളിൽ ഭൂമിയുടെ കെട്ടുറപ്പ് അയഞ്ഞുപോവുകയും മലകൾ മോലങ്ങളെപ്പോലെ സഞ്ചരിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അധ്യായം അന്നം-88 ൽ, ഈ സ്ഥിതിവിശേഷം അപ്രകാരം വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമിക്ക് മുകളിൽ അതിന് അലങ്കാരമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട യാതൊന്നും അവ ശേഷിക്കില്ല. ആദം മുതൽ അന്ത്യനാളിന്റെ അവസാന സമയംവരെ ജനിച്ച എല്ലാ മനുഷ്യരും, അന്ന് വീണ്ടും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും, എല്ലാവരെയും ഒരേസമയത്ത് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യും.

وَعَرِضْوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾

48. നിന്റെ നാഥന്റെ മുന്നിൽ അവരൊക്കെയും അണിയണിയായി പ്രദർശിക്കപ്പെടും. (അവൻ പറയും): നിങ്ങളെ നാം ആദ്യതവണ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോലെ നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുത്ത് വന്നിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വാഗ്ദത്ത സമയം നിശ്ചയിച്ചിട്ടേയില്ല എന്നായിരുന്നില്ലേ എന്നായിരുന്നില്ലേ നിങ്ങൾ കരുതിയിരുന്നത്.

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾

49. അങ്ങനെ കർമ്മരേഖകൾ മുമ്പിൽ വെക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ അതിലുള്ളവയെപ്പറ്റി പേടിച്ചുണ്ടവരായി പാപികളെ നിനക്കു കാണാം. അവർ പറയും: ഹാ ഞങ്ങളുടെ കഷ്ടമേ! എന്തൊരു പുസ്തകമാണിത്? ഞങ്ങളുടെ ചെറുതും വലുതുമായ ഒന്നുംതന്നെ അത് കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്താതെ വിട്ടിട്ടില്ലല്ലോ! അവർ പ്രവർത്തിച്ചതൊക്കെയും മുമ്പിൽ ഹാജരായതായി അവർ കാണുന്നു. നിന്റെ രക്ഷിതാവ് ആരോടും അനീതി കാണിക്കുകയില്ല.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾

50. നാം മലക്കുകളോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: നിങ്ങൾ ആദമിനെ പ്രണമിക്കുവിൻ! അപ്പോൾ അവർ പ്രണാമം ചെയ്തു. ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ. അവൻ ജിന്നുകളിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവൻ തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ ആജ്ഞയെ ധിക്കരിച്ചുകളഞ്ഞു. (എന്നിരിക്കെ) അവർ നിങ്ങളുടെ ശത്രുവായിരിക്കെ നിങ്ങൾ അവനെയും അവന്റെ സന്തതികളെയും എനിക്കു പകരം രക്ഷാധികാരികളാക്കുകയാണോ? അക്രമികൾക്ക് പകരം കിട്ടിയത് വളരെ ചീത്തതന്നെ.

﴿ مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسِهِمْ ﴾

﴿ وَمَا كُنْتُمْ مُتَّخِذِي الْمُضِلِّيْنَ عَضُدًا ﴾

51. ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടിപ്പിനാകട്ടെ, അവരുടെ തന്നെ സൃഷ്ടിപ്പിനാകട്ടെ നാം അവരെ സാക്ഷികളാക്കിയിട്ടില്ല. വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നവരെ സഹായിയായി സ്വീകരിക്കുന്നവനല്ല ഞാൻ.

﴿ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ ﴾

﴿ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴾

52. ‘‘എന്റെ പങ്കാളികളായി നിങ്ങൾ സങ്കല്പിച്ചുവെച്ചിരുന്നവരെ വിളിച്ചു നോക്കുവിൻ!’’ എന്ന് അവൻ പറയുന്ന ദിവസം! അപ്പോൾ അവരെ ഇവർ വിളിക്കും. എന്നാൽ അവർ ഇവർക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നതല്ല. നാം അവർക്കു മദ്ധ്യേ ഒരു നാശഗർത്തം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും.

﴿ وَرَاءَ الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرَفًا ﴾

53. അന്ന് കുറ്റവാളികളൊക്കെയും നരകം കാണും. തങ്ങൾ അതിൽ പതിക്കാൻ പോകയാണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കും. അതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ യാതൊരു മാർഗവും അവർക്ക് കണ്ടെത്താനാവില്ല.

﴿ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ ﴾

﴿ شَيْءٍ جَدَلًا ﴾

54. ഈ ഖുർആനിൽ മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി നാനാതരം ഉപമകളും തീർച്ചയായും (വിവിധ തരത്തിൽ) നാം വിവരിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ അധികം കാര്യത്തിലും വല്ലാത്ത തർക്കിക്കുന്നവനാകുന്നു.

﴿ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ ﴾

﴿ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴾

55. തങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗദർശനം വന്നെത്തിയപ്പോൾ അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ നാഥനോട് പൊറുത്തുതരുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽനിന്ന് മനുഷ്യരെ തടഞ്ഞത്,

പൂർവ്വികരുടെ കാര്യത്തിലുണ്ടായ അതേ നടപടി അവരിൽ വരികയോ, അഥവാ ശിക്ഷ തങ്ങൾ നേരിട്ട് വരണം എന്ന അവരുടെ നിലപാടു മാത്രമാകുന്നു.

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَطْلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾

56. സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവരും മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നവരും ആയിട്ടല്ലാതെ നാം ദൈവദൂതന്മാരെ നിയോഗിച്ചിട്ടില്ല. അവിശ്വാസികൾ മിഥ്യയോടെ തർക്കിക്കുകയാകുന്നു. അത് മൂലം സത്യത്തെ തകർക്കാൻ വേണ്ടി; എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച മുന്നറിയിപ്പുകളെയും അവർ പരിഹാസ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾

57. തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ വചനങ്ങൾ കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ട് അതവഗണിക്കുകയും തന്റെ കൈകൾ നേരത്തെ ചെയ്തതുപോലെ (ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ) വിസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനെക്കാൾ വലിയ ധിക്കാരി ആരാണുള്ളത്? അവർക്കു കാര്യം ഗ്രഹിക്കാനാവാത്ത വിധം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു നാം മുടികളിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ കാതുകളിൽ അടപ്പിട്ടിരിക്കുന്നു. (ഈ അവസ്ഥയിൽ) നീ അവരെ നേർവഴിയിലേക്ക് എത്രതന്നെ വിളിച്ചാലും അവർ ഒരിക്കലും സന്മാർഗം സ്വീകരിക്കുകയില്ല.

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْبِقًا ﴿٥٨﴾

58. നിന്റെ നാഥൻ വളരെ പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനും ദയാപരനാകുന്നു. അവർ ചെയ്ത കൃത്യത്തിന്റെ പേരിൽ അവരെയവൻ പിടികൂടുകയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് അവൻ ശിക്ഷ സ്വീകരിക്കാത്തതായിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അവർക്ക് നിർണ്ണിതമായ ഒരു വാഗ്ദത്ത സമയമുണ്ട്. അതിനെ മറികടക്കാൻ ഒരു മാർഗ്ഗവും അവർക്ക് കണ്ടെത്താനാവില്ല.

58 കുറ്റവാളിയെ ഉടനെ പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുന്ന പതിവ് അല്ലാഹുവിനില്ല. തെറ്റ് ചെയ്യുന്നവരെ പിടികൂടുന്നതിൽ ധൃതികാണിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യബോധത്തിന്റെ താൽപര്യം. മറിച്ച് നീണ്ടകാലത്തോളം കുറ്റവാളിക്ക് തെറ്റ് തിരുത്താൻ അവസരം നൽകുന്നു.

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾

59. (നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട) ആ പട്ടണങ്ങൾ (ആകട്ടെ)- അവർ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ നാഥവരെ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. അവയുടെ നാശത്തിനു നാം സമയം നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَتْنَهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾

60. മുസാ തന്റെ ഭൃത്യനോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: രണ്ടു സമുദ്രങ്ങളുടെ സംഗമസ്ഥാനത്തെത്തുന്നതുവരെ ഞാൻ ഈ യാത്ര നിറുത്തുകയില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ദീർഘകാലം ഞാൻ സഞ്ചരിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കും.

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ

سَرَبًا ﴿١١﴾

61. അങ്ങനെ അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ള സംഗമസ്ഥാനത്ത് അവർ എത്തിയപ്പോൾ അവരുടെ മത്സ്യത്തെ ഇരുവരും മറന്നുപോയി. അങ്ങനെ അത് കടലിൽചാടി ഒരു തുരങ്കത്തിലെന്ന് പോലെ അതിന്റെ വഴി കൈക്കൊണ്ടു.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿١٢﴾

62. അങ്ങനെയവർ അവിടംവിട്ട് മുന്നോട്ട് പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ (മുസാ) തന്റെ ഭൃത്യനോട് പറഞ്ഞു: നമ്മുടെ പ്രാതൽ നമുക്ക് കൊണ്ടുവരിക. നമ്മുടെ ഈ യാത്രയിൽ തീർച്ചയായും നമുക്ക് ക്ഷീണം നേരിട്ടിരിക്കുന്നു.

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَنِيهِ

إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿١٣﴾

63. (ഭൃത്യൻ) പറഞ്ഞു: താങ്കൾ കണ്ടുവോ? നാം ആ പാറക്കല്ലിൽ വിശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ആ മത്സ്യത്തെ മറന്നുപോയി. അക്കാര്യം പറയാൻ എന്നെ മറപ്പിച്ചത് പിശാചല്ലാതാരുമല്ല. (മത്സ്യം) കടലിൽ അദ്ഭുതകരമാം വിധം അതിന്റെ വഴി തേടുകയും ചെയ്തു.

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَأَرْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿١٤﴾

64. (മുസാ) പറഞ്ഞു: അതുതന്നെയാണ് നാം തേടിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. അങ്ങനെ അവർ രണ്ടു പേരും തങ്ങളുടെ കാൽപാടുകൾ നോക്കി തിരിച്ചു നടന്നു.

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿١٥﴾

65. അവിടെ അവർ നമ്മുടെ ദാസന്മാരിലൊരാളെ കണ്ടെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന് നാം നമ്മുടെ കാര്യങ്ങളുമുള്ളതും നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള സവിശേഷജ്ഞാനം നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

65. മുസാനബി(അ)യുടെ ഭൃത്യൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായിത്തീർന്ന യൂശബ്ബനു നൂൻ (Joshua) ആയിരുന്നുവെന്നും, മുസാനബി(അ) അനുഗമിച്ച പണ്ഡിതൻ 'ഖിളാർ' ആണെന്നും ഖുർആൻ വ്യഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയുന്നു.

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِنِّي مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿١٦﴾

66. മുസാ അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു: ഞാൻ തങ്കളെ അനുഗമിക്കട്ടെയോ? താങ്കൾക്ക് പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട സന്മാർഗ്ഗജ്ഞാനം എന്നെയും പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്?

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿١٧﴾

67. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും താങ്കൾക്ക് എന്നോടൊപ്പം ക്ഷമിച്ചുകഴിയാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

وَكَيْفَ تَصِيرُ عَلَيَّ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿١٨﴾

68. നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യത്തിൽ താങ്കളെങ്ങനെ ക്ഷമിച്ചിരിക്കും?

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿١٩﴾

69. (മൂസാ) പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം എന്നെ ക്ഷമയുള്ളവനായി താങ്കൾ കാണുന്നതാണ്. ഞാൻ താങ്കളുടെ ഒരു കൽപനക്കും എതിർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതല്ല.

70. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: താങ്കൾ എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും താങ്കൾ എന്നോട് ചോദിക്കരുത്- ഞാൻ അതിക്കുറിച്ചുള്ള വിവരം താങ്കൾക്ക് വിശദീകരിച്ചുതരുന്നതു വരെ.

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٢٠﴾

فَأَنْطَلَقًا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا

لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٢١﴾

71. തുടർന്ന് അവർ രണ്ടുപേരും യാത്രയായി. അവർ ഒരു കപ്പലിൽ കയറിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിനെ ഓട്ടപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞു. (മൂസാ) പറഞ്ഞു: അതിലുള്ളവരെ മുക്കിക്കൊല്ലാൻ വേണ്ടി അതിൽ താങ്കൾ തുളയിട്ടുവോ? തീർച്ചയായും കടുത്ത ഒരു കാര്യമാണ് താങ്കൾ ചെയ്തത്.

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٢٢﴾

72. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ, താങ്കൾക്ക് എന്റെ കൂടെ ക്ഷമിച്ചു കഴിയാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന്?

قَالَ لَا تَأْخُذْ بِمَا تَصَيَّفْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْلِي مِن

أَمْرِي غُصْرًا ﴿٢٣﴾

73. (മൂസാ) പറഞ്ഞു: ഞാൻ മറന്നു പോയതിന്റെ പേരിൽ താങ്കൾ എന്നെ പിടികൂടരുത്. എന്റെ കാര്യത്തിൽ പ്രയാസകരമായ ഒന്നിനും, താങ്കൾ എന്നെ നിർബന്ധിക്കാതിരുന്നാലും.

فَأَنْطَلَقًا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ

لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٢٤﴾

74. അവർ യാത്ര തുടർന്നു. അങ്ങനെ അവർ ഒരു ബാലനെ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. (മൂസാ) പറഞ്ഞു: നിരപരാധിയായ ഒരാളെ മറ്റൊരാൾക്കു പകരമായിട്ടല്ലാതെ (മറ്റൊരാളെ കൊന്നതിന് പ്രതികാരമായിട്ടല്ലാതെ) താങ്കൾ കൊന്നുവോ? തീർച്ചയായും നിഷിദ്ധമായ ഒരു കാര്യമാണ് താങ്കൾ ചെയ്തത്.

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٢٥﴾

75. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: താങ്കളോടു ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ, താങ്കളെൻ്റെ കൂടെ ക്ഷമിച്ചു കഴിയാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന്?

قَالَ إِنْ سَأَلْتِكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٦﴾

76. (മൂസാ)പറഞ്ഞു:ഇതിനുശേഷം ഞാൻ താങ്കളോടു വല്ലതും ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ പിന്നെ താങ്കൾ എന്നെ സഹവാസിയായാക്കേണ്ടതില്ല. എന്നിൽ നിന്നു താങ്കൾക്കു ഒരൊഴികഴിവു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു.

فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ ۗ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾

77. പിന്നെയും അവർ മുന്നോട്ടുപോയി. അങ്ങനെ ഇരുവരും ഒരു പട്ടണത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു. ആ നാട്ടുകാരോടു അവർ ഭക്ഷണം ചോദിച്ചു. എന്നാൽ ഇരുവർക്കും ആതിഥ്യം നല്കാൻ അവർ വിസമ്മതിച്ചു. അപ്പോൾ അവിടെ പൊളിഞ്ഞു വീഴാറായ ഒരു മതിൽ അവർ കണ്ടെത്തി. അദ്ദേഹം അത് ശരിയാക്കിനിറുത്തി. (മൂസാ) പറഞ്ഞു: താങ്കൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിനു പ്രതിഫലം വാങ്ങാമായിരുന്നു.

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأْتِيكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾

78. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഇത് ഞാനും നിങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വേർപാടാകുന്നു. നിങ്ങൾക്കു ക്ഷമിക്കാൻ കഴിയാതെപോയ സംഗതികളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം ഇനി ഞാൻ വിശദീകരിച്ചു തരാം.

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾

79. എന്നാൽ ആ കപ്പൽ, കടലിൽ പണിയെടുക്കുന്ന പാവങ്ങളുടേതായിരുന്നു. അതിനാൽ ഞാനത് കേടുവരുത്തണമെന്നു ഉദ്ദേശിച്ചു. (എന്തെന്നാൽ) അവരുടെ പുറകെ എല്ലാ (നല്ല) കപ്പലും ബലാൽക്കാരം പിടിച്ചെടുക്കുന്ന ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു.

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾

80. ആ ബാലനാണെങ്കിൽ, അവൻ്റെ മാതാപിതാക്കാരം സത്യവിശ്വാസികളായിരുന്നു. ഈ (ബാലൻ) അവൻ്റെ അതിക്രമത്താലും സത്യനിഷേധത്താലും അവരെ തെരുകുകയെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു.

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾

81. അതുകൊണ്ടു അവനെക്കാരം ഏറെ സംസ്കൃതനും കരുണൃത്തിൽ അടുപ്പമുള്ളവനുമായ ഒരു (സന്താനത്തെ) അവരുടെ നാഥൻ അവർക്കു പകരം നൽകണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ۗ ذَٰلِكَ نَبَأُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

﴿٨٢﴾

82. ആ മതിലാകട്ടെ, അത് പട്ടണത്തിലുള്ള രണ്ട് അനാഥക്കുട്ടികളുടേതായിരുന്നു. അതിനു ചുവട്ടിൽ അവർക്കായുള്ള ഒരു നിധിയുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ പിതാവ് നല്ലൊരു മനുഷ്യനായിരുന്നു. അതിനാൽ അവരിരുവരും പ്രായപൂർത്തിയെത്തുകയും തങ്ങളുടെ നിധി പുറത്തെടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് നിന്റെ നാഥൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. ഇതൊക്കെയും നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ കാര്യം മാത്രം. ഞാൻ ഇതൊന്നും എന്റെ സ്വാധീകാരത്താൽ ചെയ്യിട്ടുള്ളതല്ല. ഇതാകുന്നു, താങ്കൾക്കു ക്ഷമിക്കാൻ കഴിയാതെപോയ കാര്യങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം.

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْيَيْنِ ۗ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا

83. അവർ നിന്നോട് ദുൽഖർനൈനിയെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുന്നു. പറയുക; അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച വിവരം ഞാൻ നിങ്ങളെ കേൾപ്പിക്കാം.

83. അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തിയാണ് ദുൽഖർനൈനിയെന്ന് അഭിപ്രായമുണ്ട്. എന്നാൽ ചരിത്ര വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇറാനിലെ 'ഖോറസ' (ഖുസ്രു അഥവാ സൈറസ്) രാജാവിനാണ് ആധുനിക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ മുൻഗണന നൽകുന്നത്. ദുൽഖർനൈൻ എന്നാൽ 'ഇരട്ടക്കൊമ്പൻ' എന്നാണ് ഭാഷാർത്ഥം.

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا

84. തീർച്ചയായും നാം അദ്ദേഹത്തിന് ഭൂമിയിൽ അധികാരമരുളുകയും എല്ലാ കാര്യത്തിനും ഒരു മാർഗ്ഗം അദ്ദേഹത്തിനു നാം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ۗ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ

حَمِيَّةٍ ۗ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَنْدُوا الْقَرْيَيْنِ ۗ أَمَا أَنْ تَتَّخِذَ

85. അങ്ങനെ ഒരു മാർഗ്ഗം അദ്ദേഹം പിന്തുടർന്നു (യാത്ര തിരിച്ചു.) فِيهِمْ حُسْنًا

86. അങ്ങനെ സൂര്യാസ്തമയ സ്ഥാനത്തെത്തിയപ്പോൾ ഒരു കറുത്ത ജലാശയത്തിൽ അത് മറഞ്ഞുപോകുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ടു. അതിനടുത്ത് ഒരു ജനവിഭാഗത്തെയും അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. നാം പറഞ്ഞു: അല്ലയോ ദുൽഖർനൈൻ, ഒന്നുകിൽ നിനക്കിവരെ ശിക്ഷിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ഇവരോടു നല്ലനിലയിൽ വർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യാം.

ۗ

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكَرًا

87. (ദുൽഖർനൈൻ) പറഞ്ഞു: ഇവരിൽ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവനെ നാം ശിക്ഷിക്കും. പിന്നീട് അവൻ തന്റെ രക്ഷിതാവികളേക്ക് മടക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ അവന്റെ നാഥൻ അവന് കൂടുതൽ കഠിനമായ ശിക്ഷ നൽകും.

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ ۖ

مِن أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾

88. എന്നാൽ വിശ്വസിക്കുകയും നന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനോ, അവനും അത്യന്തമമായ പ്രതിഫലമുണ്ട്. നാം അവനും എളുപ്പമുള്ള കല്പനകൾ മാത്രം നൽകുന്നതുകൊണ്ടു ന്നു.

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ

وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾

89. പിന്നീട് അദ്ദേഹം മറ്റൊരു പാത പിന്തുടർന്നു.

90. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം സൂര്യോദയ സ്ഥാനത്തെത്തിയപ്പോൾ അത് ഒരു ജനതയുടെ മേൽ ഉദിച്ചുയരുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. അവർക്ക് (സൂര്യതാപത്തെ ചെറുക്കുന്നതിനും) യാതൊരു മറയും നാം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല.

90. വെയിലിൽ നിന്നും രക്ഷപ്രാപിക്കാനായി കെട്ടിടങ്ങളോ, കൂടാരങ്ങളോ, വസ്ത്രങ്ങളോ നിർമ്മിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അവർക്കില്ലായിരുന്നു.

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

91. അപ്രകാരം (ആയിരുന്നു അവരുടെ അവസ്ഥ). അദ്ദേഹത്തിന്റെ (ദുർഗ്ഗവർണനയുടെ) പക്കലുള്ളതിനെപ്പറ്റി നമുക്ക് നന്നായറിയാമായിരുന്നു.

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا

يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾

92. പിന്നീട് അദ്ദേഹം മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം പിന്തുടർന്നു.

93. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം രണ്ടു മലനിരകൾക്കിടയിലെത്തിയപ്പോൾ അവയ്ക്കടുത്തായി ഒരു ജനതയെ അദ്ദേഹം കണ്ടു. പറയുന്നതൊന്നും മനസ്സിലാക്കാനാകാത്ത ജനം!

قَالُوا يَبْنَآ الْقَرْنَينِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي

الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ

سَدًّا ﴿٩٤﴾

94. അവർ പറഞ്ഞു: അല്ലയോ ദുർഗ്ഗവർണ്ണൻ, തീർച്ചയായും യഅ്ജൂജും മഅ്ജൂജും ഭൂമിയിൽ നാശമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് അവർക്കും ഞങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ഒരു ഭിത്തിയുണ്ടാക്കിത്തരണമെന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ താങ്കൾക്ക് ഞങ്ങൾ കപ്പം തരട്ടെയോ?

94. ഏഷ്യയുടെ ഉത്തര-പൂർവ്വ ഭാഗത്തെ ചില ജനവർഗങ്ങളാണ് യഅ്ജൂജും മഅ്ജൂജിനാൽ (God and Magog) വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇവർ താർത്താരി, മക്കോളി, ഹൂണർ, സീതിയൻ എന്നീ പേരുകളിൽ കൂപ്രസിദ്ധരും പ്രാചീന കാലം മുതൽക്കേ പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളുടെ നേരെ കൊള്ളയും ആക്രമണങ്ങളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നവരുമായ റഷ്യൻ-ഉത്തര ചൈനീസ് ഗോത്രങ്ങളാണെന്നും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

95. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ രക്ഷിതാവ് എനിക്ക് അധ്വാനപ്പെടുത്തിത്തന്നത് അതിനെക്കാളെല്ലാം മെച്ചപ്പെട്ടതാണ്. എന്നാൽ നിങ്ങളെന്നെ അധ്വാനംകൊണ്ട് സഹായിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾക്കും അവർക്കുമിടയിൽ ഞാൻ ബലവത്തായ ഒരു ഭിത്തി ഉണ്ടാക്കിത്തരാം.

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَعْمَلْ بِكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا
 وَأَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا

96. എനിക്ക് നിങ്ങൾ ഇരുമ്പുകട്ടികൾ കൊണ്ടുവന്നുതരുവിൻ. അങ്ങനെ രണ്ടു മലകൾക്കിടയിലെ വിടവ് നികത്തി നിരത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ കാറ്റു ഉഴുതുക' അങ്ങനെ(ആ ഇരുമ്പുമതിൽ)പഴുത്ത് അഗ്നിമയമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നിങ്ങളെനിക്ക് ഉറക്കിയ ചെമ്പ് കൊണ്ടുവന്നുതരുവിൻ! ഞാനത് ഇതിന്മേൽ ഒഴിക്കട്ടെ.

جَعَلَهُ نَبَاءً ۖ قَالَ إِنِّي مِنكُمْ أَفْرٌ ۖ عَلَيْهِ قَطْبٌ ۖ

97. പിന്നെ (യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജുകൾക്ക്) അത് കയറിക്കടക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അതിൽ തുരങ്കമുണ്ടാക്കാനും അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.

فَمَا أَسْطَعُوا أَن يَظْهَرُوا ۖ وَمَا أَسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا

98. (ദുൽഖർനൈൻ) പറഞ്ഞു: ഇത് എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ കാര്യമാകുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ വാദത്ത സമയം വന്നെത്തിയാൽ അവൻ അതിനെ തകർത്ത് നിറപ്പാക്കും. എന്റെ നാഥന്റെ വാദത്തം സത്യമാകുന്നു.

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ

وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا

99. അന്നാളിൽ അവരിൽ ചിലരെ മറ്റു ചിലർക്കെതിരെ തിരമാലകൾപോലെ ഇരമ്പിക്കയറുന്നവരായി വിടുന്നതാകുന്നു. പിന്നെ കാഹളം ഉഴുതപ്പെടും. അങ്ങനെ നാം അവരെ ഒന്നിച്ചു ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും ചെയ്യും.

وَوَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ

جَمْعًا

100. അന്നേ ദിവസം നാം സത്യനിഷേധികൾക്കു മുന്നിൽ ശരിയാംവണ്ണം നരകത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കും.

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا

101. എന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ നേരെ അന്ധരായിരിക്കുകയും യാതൊന്നും കേൾക്കാൻ സാധിക്കാതാവുകയും(സന്നദ്ധരല്ലാതിരിക്കുകയും)ചെയ്തിരുന്നവരോ അവരെത്ര (ആ അവിശ്വാസികൾ).

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا

جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نَزُلًا

102. എന്നെ വെടിഞ്ഞു എന്റെ ദാസന്മാരെ തങ്ങളുടെ രക്ഷകരാക്കിക്കളയാമെന്നു സത്യനിഷേധി കൾ വിചാരിക്കുന്നുവോ? തീർച്ചയായും അവിശ്വാസികളെ സൽക്കരിക്കാൻ നാം നരകം ഒരുക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾

103. പറയുക: കർമ്മങ്ങൾ ഏറ്റവുമധികം നഷ്ടപ്പെട്ടവരെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ?

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ

أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾

104. ഐഹികജീവിതത്തിൽ തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളൊക്കെ പിഴച്ചുപോയവരും (അതേസമയം) തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും ശരിയെന്നു കരുതുന്നവരുമത്രെ അവർ.

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا

تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾

105. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ സൂക്തങ്ങളെയും, അവനുമായി കണ്ടുമുട്ടുമെന്നതിനെയും നിഷേധിക്കുന്നവരാണവർ. അതിനാൽ അവരുടെ കർമ്മങ്ങളൊക്കെയും പാഴായിരിക്കുന്നു. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പുനാളിൽ നാം അവർക്ക് യാതൊരു തൂക്കവും നിലനിർത്തുന്നതല്ല.

105. ദൈവത്തെ വിസ്മരിച്ചും പരലോകത്തെ അവഗണിച്ചും മനുഷ്യൻ ഈ ലോകത്ത് എന്തെന്ത് വൻ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നാലും അതെല്ലാം തന്നെ ലോകത്തിന്റെ നാശത്തോടൊപ്പം നശിച്ചുപോകുന്നതാണ്. ഇത്തരക്കാർ തങ്ങൾ ഇഹലോകത്ത് നേടിയ അഭിമാനഭാജനങ്ങളായ വസ്തുക്കളിൽ ഒന്നുപോലും കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ടല്ല അവർ ദൈവസന്നിധിയിൽ ഹാജരാകുന്നത്. അതിനാൽ ആ വസ്തുക്കളൊന്നു പോലും ദൈവത്തിന്റെ ത്രാസ്സിൽ തൂക്കപ്പെടുകയില്ല. പരലോകത്ത് കൊണ്ടുചെന്ന് അർഹമായ പ്രതിഫലം വാങ്ങണമെങ്കിൽ ദൈവപ്രീതിക്കുവേണ്ടിയും ദൈവികനിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമായും പരലോകഫലം ലക്ഷ്യമാക്കിയും ചെയ്തിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളായിരിക്കണം. ഒരുവന്റെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇഹലോകത്തിൽ പരിമിതമെങ്കിൽ, അവൻ ഫലസിദ്ധി കാംക്ഷിക്കുന്നതും ഇഹലോകത്ത് മാത്രമാണെങ്കിൽ, ഫലങ്ങൾ ഇഹലോകത്ത് കണ്ടുകഴിഞ്ഞെന്നിരിക്കെ, അവന്റെ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും നശ്യലോകത്തോടൊപ്പം നശിച്ചുകഴിഞ്ഞതുതന്നെ.

ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَن تَأْخُذُوا بآيَاتِي وَرُسُلِي هُمْ زُورًا ﴿١٠٦﴾

106. അതാണ് അവർക്കുള്ള പ്രതിഫലം, നരകം; അവിശ്വസിക്കുകയും എന്റെ ദൂഷ്ടാന്തങ്ങളെയും എന്റെ ദൂതന്മാരെയും പരിഹാസ്യമാക്കുകയും ചെയ്തതിനുള്ള (ശിക്ഷ).

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾

107. തീർച്ചയായും വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് സൽക്കാരവിഭവമായി സ്വർഗീയാരാമങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും.

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾

108. അവരവിടെ നിത്യവാസികളായിരിക്കും. അവിടെനിന്നു മാറിപ്പോകാൻ അശേഷം അവരാഗ്രഹിക്കുകയില്ല.

قُلْ لَوْ كَانُ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ

كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾

109. പറയുക;സമുദ്രം എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ വചനങ്ങൾ എഴുതുന്നതിനുള്ള മഷിയായിരുന്നെങ്കിൽ, എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ വചനങ്ങൾ തീരുംമുമ്പെ അത് തീർന്നുപോകുമായിരുന്നു. അത്രയും കൂടി സമുദ്രജലം നാം സഹായത്തിനായി വേറെ കൊണ്ടുവന്നാലും ശരി.

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ

يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

110. (നബിയെ) പറയുക: തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ ദൈവം ഏകദൈവമാകുന്നുവെന്നു എനിക്കു ദിവ്യബോധനം നൽകപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ ആരെങ്കിലും തന്റെ രക്ഷിതാവുമായി കണ്ടുമുട്ടണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. ആരാധനയിൽ ആരെയും തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ പങ്കാളിയാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.